Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 30. junija 2016*

„Predhodno odločanje — Načelo lojalnega sodelovanja — Načeli enakovrednosti in učinkovitosti — Nacionalna ureditev o določitvi podrobnih pravil za vračilo neupravičeno pobranih dajatev skupaj z obrestmi — Izvrševanje sodnih odločb o takih pravicah do vračila, ki izhajajo iz pravnega reda Unije — Vračilo, razporejeno na pet let — Pogojevanje vračila z obstojem sredstev, prejetih iz naslova dajatve — Neobstoj možnosti izvršbe“

V zadevi C-200/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunalul Sibiu (okrožno sodišče v Sibiuju, Romunija) z odločbo z dne 20. marca 2014, ki je na Sodišče prispela 22. aprila 2014, v postopku

Silvia Georgiana Câmpean

proti

Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, postala Serviciul Fiscal Municipal Mediaș,

Administrația Fondului pentru Mediu,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi M. Ilešič (poročevalec), predsednik senata, C. Toader, sodnica, A. Rosas, sodnik, A. Prechal, sodnica, in E. Jarašiūnas, sodnik,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodna tajnica: L. Carrasco Marco, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 22. oktobra 2015,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za S. G. Câmpean D. Târșia, odvetnik,

— za romunsko vlado R. H. Radu, agent, ob sodelovanju V. Angelescuja in D. M. Bulancee, svetovalca,

— za Evropsko komisijo R. Lyal, G.-D. Balan in M. Wasmeier, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 18. februarja 2016

* Jezik postopka: romunščina.

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 6 PEU, načel, ki morajo biti spoštovana pri vračanju nacionalnih dajatev, pobranih v nasprotju s pravom Unije, ter členov 17, 20, 21(1) in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med S. G. Câmpean ter Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaş (uprava za javne finance v Mediašu, Romunija) in Administrația Fondului pentru Mediu (uprava okoljskega sklada, Romunija) zaradi vračila dajatve, pobrane v nasprotju s pravom Unije, ki jo je S. G. Câmpean morala plačati, ko je v Romuniji registrirala avtomobil iz druge države članice, in plačila pripadajočih obresti.

Romunski pravni okvir

3 Z Legea nr. 9 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule (zakon št. 9 o dajatvi za onesnaževanje z emisijami motornih vozil) z dne 6. januarja 2012 (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 17, z dne 10. januarja 2012, v nadaljevanju: zakon št. 9/2012) je bila uvedena dajatev za onesnaževanje za motorna vozila kategorij od M1 do M3 in od N1 do N3. V skladu s členom 4(1) tega zakona je obveznost plačila te dajatve nastala med drugim ob prvi registraciji avtomobila v Romuniji.

4 Člen XV Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare (nujna uredba vlade št. 8 o spremembah in dopolnitvah nekaterih zakonodajnih aktov in drugih davčnih in proračunskih predpisov) z dne 26. februarja 2014 (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 151, z dne 28. februarja 2014, v nadaljevanju: OUG št. 8/2014) določa:

„1. Plačilo zneskov, določenih s sodno odločbo, katere predmet je vračilo dajatve za onesnaževanje motornih vozil in dajatve za onesnaževanje z emisijami motornih vozil, obresti, izračunanih do dneva celotnega vračila, in sodnih stroškov ter katerih koli drugih zneskov, ki jih določi sodišče in ki so postali izterljivi do 31. decembra 2015, se izvede v petih letih, in sicer tako, da se vsako leto plača 20 odstotkov tega zneska.

2. Zahtevki plačnikov za vračilo iz odstavka 1 se v skladu z določbami [Ordonanța Guvernului nr. 92 privind Codul de procedură fiscală (uredba vlade št. 92/2003 o zakoniku o davčnem postopku) z dne 24. decembra 2003 (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 941, z dne 29. decembra 2003, v nadaljevanju: OG 92/2003)], kakor je bila pozneje spremenjena in dopolnjena, obravnavajo v 45 dneh od vložitve, plačilo letnih obrokov pa se izvede v skladu s tabelo, ki jo pripravi uprava okoljskega sklada.

3. Rok iz odstavka 1 začne teči od dneva, ko se izteče rok iz odstavka 2.

4. Za čas iz odstavka 1 se ustavijo vsi postopki izvršbe.

5. Zneski iz odstavka 1, plačani na podlagi te nujne uredbe, se posodobijo z indeksom cen življenjskih potrebščin, ki ga sporoči Institutul Național de Statistică (državni statistični urad).

6. Postopek za izvedbo plačil na podlagi izvršilnih naslovov se v roku iz odstavka 1 določi s skupno uredbo ministra za okolje in podnebne spremembe in ministra za javne finance.

7. Ostanki zneskov v zvezi z izvršilnimi naslovi, izdanimi do uveljavitve te nujne uredbe, v zvezi s katerimi postopek izvršbe ni bil začet, se plačajo v skladu z določbami odstavkov od 1 do 6.“

5 V skladu z obrazložitvijo OUG št. 8/2014 je bilo njeno sprejetje utemeljeno med drugim s „težavami, ki še obstajajo v zvezi z izvrševanjem sodnih odločb, katerih namen je plačilo zneska dajatve za onesnaževanje motornih vozil in dajatve za onesnaževanje z emisijami motornih vozil, ob upoštevanju negativnih posledic izvršbe izvršilnih naslovov pod običajnimi pogoji tako za proračun uprave okoljskega sklada kot za konsolidirani splošni proračun [in] glede na nujnost sprejetja posebnih pravil, ki bi se uporabljala omejen čas, na področju izvršbe sodnih odločb, s katerimi je odrejeno plačilo zneska dajatve za onesnaževanje motornih vozil in dajatve za onesnaževanje z emisijami motornih vozil. Posledici neobstoja takih določb bi namreč bili nezmožnost ohranitve proračunskega ravnovesja ter, implicitno, nespoštovanje notranjih zavez uprave okoljskega sklada in obveznosti Romunije kot države članice Evropske unije na področju varstva okolja.“

6 Ordinul nr. 365/741 al ministrului mediului şi schimbărilor climatice şi al ministrului finanţelor publice privind aprobarea Procedurii de efectuare a plăţilor sumelor prevăzute prin hotărâri judecătoreşti având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule şi a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule şi a modelului şi conţinutului unor formulare şi pentru modificarea anexei nr. 4 la Ordinul ministrului mediului şi schimbărilor climatice şi al viceprim-ministrului, ministrul finanţelor publice, nr. 490/407/2013 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor prevăzute la art. 7, 9 şi 12 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, precum şi a sumelor stabilite de instanţele de judecată prin hotărâri definitive şi irevocabile (uredba ministra za okolje in podnebne spremembe in ministra za javne finance št. 365/741 o potrditvi postopka plačila zneskov, določenih v sodnih odločbah, katerih predmet je vračilo dajatve za onesnaževanje motornih vozil in dajatve za onesnaževanje z emisijami motornih vozil, in o potrditvi vzorca in vsebine nekaterih obrazcev ter o spremembi priloge 4 k uredbi ministra za okolje in podnebne spremembe, podpredsednika vlade in ministra za javne finance št. 490/407/2013 o potrditvi postopka vračila zneskov iz členov 7, 9 in 12 nujne uredbe vlade št. 9/2013 o uvedbi okoljske takse za motorna vozila in zneskov, ki jih določijo sodišča v pravnomočnih in neizpodbojnih odločbah) z dne 19. marca 2014 (v nadaljevanju: uredba št. 365/741/2014) je bila sprejeta na podlagi člena XV(6) OUG št. 8/2014 in določa podrobna pravila za uporabo navedenega člena XV.

7 Člen 1(2) in (3) te uredbe določa:

„2. Plačilo zneskov, določenih s sodno odločbo, katere predmet je vračilo dajatve za onesnaževanje motornih vozil in dajatve za onesnaževanje z emisijami motornih vozil, obresti, izračunanih do dneva celotnega vračila, in sodnih stroškov ter katerih koli drugih zneskov, ki jih določi sodišče in ki so postali izterljivi do 31. decembra 2015, se v skladu s členom XV [OUG št. 8/2014] izvede v petih letih, in sicer tako, da se vsako leto plača 20 odstotkov tega zneska.

3. Zahtevki davčnih zavezancev za vračilo zneskov, na katere se nanaša odstavek 2, se v skladu z določbami [OG št. 92/2003] obravnavajo v 45 dneh od vložitve, plačilo letnih obrokov pa se izvede v skladu z v ta namen potrjeno tabelo letnih obrokov vračil […].“

8 Člen 3 navedene uredbe določa:

„Zneski, na katere se nanaša člen 1(2), vključno z njihovimi popravki zaradi posodobitve na dan plačila, se krijejo iz sredstev proračuna okoljskega sklada, zbranih z okoljsko takso.“

9 Priloga 1 k uredbi št. 365/741/2014 v poglavju I določa postopek, ki se uporablja za plačilo zneskov, na katere se nanaša člen XV(1) OUG št. 8/2014 in ki so določeni v sodnih odločbah, katerih predmet je vračilo dajatve za onesnaževanje motornih vozil in dajatve za onesnaževanje z emisijami motornih vozil.

10 Točki 7 in 19 poglavja I priloge 1 določata:

„7. Zahtevi za vračilo morajo biti zaradi preverjanja priloženi ti dokumenti:

(a) overjen prepis izvršljive sodbe;

(b) osebni dokument fizične osebe ali zastopnika pravne osebe, skupaj s kopijo danega mu pooblastila;

[…]

19. Pristojen davčni organ za plačilo vsakega letnega obroka v skladu z rokovnikom posodobljenih zneskov in obresti, ki je določen v točki 11, obravnava in izvede morebitne pobote, pri čemer upošteva vse davčne dolgove, ki obstajajo na ime plačnika na dan, ki je določen za plačilo vsakega obroka […]“

11 Ordonanța Guvernului nr. 22 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii (uredba vlade št. 22 o izpolnjevanju obveznosti plačil javnih institucij, ugotovljenih z izvršilnim naslovom) z dne 30. januarja 2002 (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 81, z dne 1. februarja 2002) v različici, ki se uporablja za dejansko stanje iz postopka v glavni stvari (v nadaljevanju: OG št. 22/2002), v členu 1 določa:

„1. Terjatve do javnih institucij in organov, ugotovljene z izvršilnim naslovom, se poplačajo z zneski, ki so v ta namen odobreni v njihovih proračunih, ali po potrebi z izdatki, med katere spada zadevna obveznost plačila.

2. Terjatve do javnih institucij in organov, ugotovljene z izvršilnim naslovom, se ne morejo poplačati z zneski, ki so v okviru potrjenega proračuna namenjeni kritju stroškov organizacije in delovanja, med katere spadajo stroški za zaposlene, ki naj bi jim omogočili izpolnjevanje nalog in zakonskih ciljev, zaradi katerih so bile te javne institucije in organi ustanovljeni.“

12 Člen 2 navedene uredbe določa:

„Če se poplačilo terjatev, ugotovljenih z izvršilnim naslovom, ne začne ali se ustavi zaradi pomanjkanja sredstev, mora institucija dolžnica v šestih mesecih storiti, kar je potrebno, da izpolni svojo obveznost plačila. Ta rok začne teči na dan, ko je dolžnik prejel opomin za plačilo, ki mu ga je na zahtevo upnika posredoval organ, pristojen za izvršitev.“

13 Člen 3 OG št. 22/2002 določa:

„Če javne institucije ne izpolnijo svoje obveznosti plačila iz člena 2, lahko upnik predlaga izvršbo v skladu z zakonikom o civilnem postopku in/ali drugimi za to veljavnimi zakonskimi določbami.“

14 Ordinul ministerului finanțelor publice nr. 2336 pentru aprobarea Procedurii de punere în aplicare a titlurilor executorii în baza cărora se solicită înființarea popririi conturilor autorităților și instituțiilor publice deschise la nivelul unităților Trezoreriei Statului (uredba ministra za javne finance št. 2336 o določitvi postopkov za izvajanje izvršilnih naslovov, na podlagi katerih se uvede rubež na računih javnih institucij in organov, odprtih pri državni blagajni) z dne 19. julija 2011, kakor je bila pozneje spremenjena in dopolnjena (v nadaljevanju: uredba št. 2336/2011), v členu 10a določa:

„1. Kadar sodišče odobri rubež, so edini predmet izvršbe zarubljena sredstva, ki jih dolžnik ima ali mu jih dolgujejo tretje osebe in ki omogočajo poplačilo terjatev javnih institucij in organov, brez poseganja v omejitve iz člena 1(2) [OG] št. 22/2002, potrjene skupaj s spremembami z zakonom št. 288/2002, kakor je bil pozneje spremenjen in dopolnjen.

2. V primerih iz odstavka 1 se smiselno uporablja postopek za izvajanje izvršilnih naslovov iz členov od 1 do 10.“

15 Davčni postopek je določen z OG št. 92/2003.

16 Člen 116 navedene uredbe, naslovljen „Pobot“, v odstavkih 1, 2, 4 in 6 določa:

„1. Terjatve države ali upravnih in ozemeljskih enot ali njihovih podenot, ki pomenijo davke, dajatve, prispevke in druge zneske, dolgovane v splošni konsolidirani proračun, ugasnejo s pobotanjem s terjatvami dolžnika, ki pomenijo zneske, ki jih je treba izterjati, vrniti ali plačati iz državnega proračuna, do višine najnižjih zneskov, kadar sta obe strani vzajemna upnika in dolžnika, če zadevne terjatve upravljajo isti javni organi, vključno z njihovimi podrejenimi enotami.

2. Davčne terjatve dolžnika se pobotajo z obveznostmi do istega proračuna, z razliko pa se sorazmerno pobotajo obveznosti do drugih proračunov, ne da bi to posegalo v pogoje, določene v odstavku 1.

[…]

4. Če zakon ne določa drugače, pobot po samem pravu nastopi na dan, ko obveznosti obstajajo sočasno ter so resnične, v fiksnem znesku in zapadle.

[…]

6. Pobot ugotovi pristojna davčna služba na zahtevo dolžnika ali po uradni dolžnosti. […]“

17 Člen 24 Legea contenciosului administrativ nr. 554 (zakona št. 554 o upravnem sporu) z dne 2. decembra 2004 (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 1154, z dne 7. decembra 2004), kakor je bil spremenjen in naslovljen „Obveznost izvršitve“, v odstavku 1 določa:

„Če mora javni organ po dopustnosti pravnega sredstva sprejeti, nadomestiti ali spremeniti upravni akt ali sprejeti kak drug akt ali izvesti nekatere upravne ukrepe, se izvršitev pravnomočne sodbe opravi prostovoljno v roku, ki je v njej določen, če pa rok ni določen, pa najpozneje v 30 dneh po datumu, ko je sodba postala pravnomočna.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

18 S. G. Câmpean je v Romuniji registrirala rabljeno motorno vozilo, ki ga je kupila v Nemčiji. Za navedeno registracijo je S. G. Câmpean 18. januarja 2012 plačala 2737 romunskih levov (RON) (približno 615 EUR) dajatve za onesnaževanje z emisijami motornih vozil, določene z zakonom št. 9/2012.

19 S. G. Câmpean je s tožbo, vloženo 21. februarja 2012 pri Tribunalul Sibiu (okrožno sodišče v Sibiuju, Romunija), zahtevala vračilo tega zneska in plačilo pripadajočih obresti, izračunanih do dneva dejanskega vračila, ker je ta dajatev nezdružljiva s pravom Unije.

20 Ker je predložitveno sodišče dvomilo o združljivosti navedene dajatve s pravom Unije, je z odločbo z dne 15. novembra 2012 prekinilo odločanje in pri Sodišču vložilo predlog za sprejetje predhodne odločbe.

21 Sodišče je s sklepom z dne 3. februarja 2014, Câmpean in Ciocoiu (C-97/13 in C-214/13, neobjavljen, EU:C:2014:229), odločilo, da je treba člen 110 PDEU razlagati tako, da nasprotuje dajatvi, kot je dajatev za onesnaževanje z emisijami motornih vozil, določena z zakonom št. 9/2012. Sodišče učinkov svoje odločbe ni časovno omejilo.

22 Poleg tega je predložitveno sodišče v okviru istega spora dvomilo o združljivosti nacionalne ureditve, ki je bila sprejeta po sprejetju tega sklepa Sodišča in se nanaša na podrobna pravila o vračanju neupravičeno pobranih dajatev, zlasti člena XV OUG št. 8/2014, s pravom Unije in nekaterimi instrumenti, ki jih je sprejel Svet Evrope.

23 V tej ureditvi je med drugim določeno, da se neupravičeno pobrani znesek vrne obročno v obdobju petih let z letnimi obroki v višini 20 % celotnega zahtevanega zneska, skupaj z obrestmi in sodnimi stroški. Predložitveno sodišče meni, da ker taka zakonodaja ne omogoča izvršitve sodnih odločb v razumnem roku, posega v pravico do učinkovitega vračila neupravičeno pobranih dajatev, lastninsko pravico in pravico do poštenega sojenja.

24 V teh okoliščinah je Tribunalul Sibiu (okrožno sodišče v Sibiuju) 22. aprila 2014 prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo prvo vprašanje.

25 Predložitveno sodišče je nato v obravnavanem sporu ponovno začelo ustni postopek. Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je pri tem navedla, da je – ob upoštevanju uveljavitve aktov za izvajanje člena XV OUG št. 8/2014 in aktov, ki se uporabljajo v postopku izvršbe zoper državo, če se člen XV ne uporabi – nujno, da predložitveno sodišče dopolni predlog za sprejetje predhodne odločbe. Ker je predložitveno sodišče menilo, da je posledica teh aktov zamuda pri vračilu neupravičeno plačanih dajatev posameznikom, ne da bi ti imeli v zameno možnost zahtevati izvršbo odločb, s katerimi so bile ugotovljene njihove terjatve, je svoje prvo vprašanje dopolnilo s še petimi vprašanji.

26 Glede na navedeno je Tribunalul Sibiu (okrožno sodišče v Sibiuju) Sodišču predložilo ta vprašanja za predhodno odločanje:

„1. Ali se člen 6 Pogodbe o Evropski uniji, členi 17, 20, 21(1) in 47 [Listine], načelo vračanja davkov, ki so v skladu s sodno prakso Sodišča po pravu Unije prepovedani, Priporočilo Odbora ministrov Sveta Evrope 16/2003 in Resolucija Parlamentarne skupščine Sveta Evrope 1787/2011 lahko razlagajo tako, da nasprotujejo pravilu, kot je člen XV [OUG št. 8/2014]?

2. Ali se pravo Unije, ki je navedeno v [prvem vprašanju], Priporočilo št. 16/2003 Odbora ministrov Sveta Evrope, Resolucija št. 1787/2011 Parlamentarne skupščine Sveta Evrope in Priporočilo št. (80)2 Odbora ministrov lahko razlagajo tako, da nasprotujejo ureditvi, kot so [uredba št. 365/741/2014], členi 1, 2 in 3 [OG št. 22/2002] in [uredba št. 2336/2011]?

3. Ali je treba zgoraj navedeno pravo Unije in sodno prakso Sodišča [(sodbo z dne 22. junija 1989, Costanzo, 103/88, EU:C:1989:256)] razlagati tako, da morajo službe nacionalne uprave (v obravnavanem primeru davčne in okoljske) po uradni dolžnosti in nemudoma izvršiti sodne odločbe, izdane na upravnem in davčnem področju, ne da bi moral upravičenec do vračila predlagati izvršbo ali izpolniti druge formalne pogoje, ki jih določi tožena stranka dolžnica?

4. Kako hitro morajo službe nacionalne uprave izvršiti sodno upravno in davčno odločbo ali pobotati pravice upravičencev do vračil z drugimi njihovimi vzajemnimi obveznostmi do države, da se bo to v skladu s pravom Unije štelo za ‚nemudoma‘?

5. Ali je treba pravo Unije razlagati tako, da se sankcije, kot so določene v poglavju II, točka 1, (b) Priporočila št. 16/2003 Odbora ministrov Sveta Evrope, in sicer globa iz člena 24(3) [zakona št. 554 o upravnem sporu], lahko uporabijo tudi v primeru neizpolnitve denarnih obveznosti, ki jih ima uprava na podlagi sodne odločbe?

6. Katero premoženje se lahko v primeru izvršbe sodne odločbe, izdane zoper javno upravo, zarubi v skladu s poglavjem II, točka 2(d), Priporočila št. 16/2003 Odbora ministrov Sveta Evrope?“

Pristojnost Sodišča in dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

27 Romunska vlada trdi, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe v celoti nedopusten, češ da bi bil odgovor na zastavljena vprašanja nekoristen za rešitev spora o glavni stvari. Meni, da se vprašanja nanašajo na način izvrševanja sodnih odločb, ki jih bo to sodišče moralo izdati v tem sporu, katerega predmet je izključno posameznikova zahteva za vračilo dajatve, ki jo je neupravičeno pobrala država. Ker naj pravda še ne bi bila končana in ker naj ne bi bilo nobenega dokaza za to, da je S. G. Câmpean predložitvenemu sodišču predlagala sprejetje ukrepov za zavarovanje v zvezi izvršitvijo sodne odločbe, ki jo bo to sodišče izreklo, naj se to sodišče ne bi smelo spraševati o načinu izvršitve te odločbe.

28 Ta vlada podredno trdi, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe nedopusten v delu, v katerem se nekatera vprašanja za predhodno odločanje nanašajo na akte Sveta Evrope, saj ti niso del prava Unije.

29 V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča za vprašanja v zvezi z razlago prava Unije, ki jih nacionalna sodišča postavijo v pravnem in dejanskem okviru, ki so ga pristojna opredeliti sama in katerega pravilnosti Sodišče ne preizkuša, velja domneva upoštevnosti. Natančneje, v okviru sistema sodnega sodelovanja, vzpostavljenega s členom 267 PDEU, ni naloga Sodišča, da preveri ali izpodbija pravilnost razlage nacionalnega prava, ki jo poda nacionalno sodišče, ker je za to razlago pristojno izključno zadnjenavedeno sodišče. Poleg tega mora Sodišče, potem ko mu je nacionalno sodišče predložilo predlog za sprejetje predhodne odločbe, upoštevati razlago nacionalnega prava, ki mu jo je predstavilo navedeno sodišče (glej med drugim sodbo z dne 6. oktobra 2015, Târșia, C-69/14, EU:C:2015:662, točki 12 in 13 ter navedena sodna praksa).

30 Poleg tega lahko Sodišče predlog nacionalnega sodišča zavrže samo, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, da bi lahko na zastavljena vprašanja dalo koristne odgovore (sodbi z dne 21. maja 2015, Verder LabTec, C-657/13, EU:C:2015:331, točka 29, in z dne 6. oktobra 2015,Târșia, C-69/14, EU:C:2015:662, točka 14 in navedena sodna praksa).

31 V obravnavani zadevi bi bilo treba za sprejetje trditve romunske vlade, da predložitveno sodišče v postopku v glavni stvari ne more odločati o načinu izvršitve odločbe, ki jo bo izdalo v zvezi z zahtevo S. G. Câmpean za vračilo, razlagati nacionalno pravo, za katero pa je izključno pristojno predložitveno sodišče.

32 Iz predložitvene odločbe in njene dopolnitve namreč jasno izhaja, da predložitveno sodišče meni, da je pristojno, da v fazi, v kateri je spor, ki ga obravnava, uporabi predpise o podrobnih pravilih za izvršitev vsebinske odločbe, ki jo bo izdalo. Poleg tega S. G. Câmpean v stališču navaja, da je temu sodišču predlagala, naj bo vsebinska odločba, ki jo bo izdalo, taka, da bo takoj in nepogojno izvršljiva, in da se člen XV OUG št. 8/2014 ne uporablja za izvršitev te sodbe.

33 V teh okoliščinah in ker ni ničesar drugega, zaradi česar bi se lahko štelo, da odgovori Sodišča na vprašanja za predhodno odločanje ne bodo koristni za rešitev spora o glavni stvari, domneve upoštevnosti, ki velja za vprašanja in je omenjena v točki 29 te sodbe, v obravnavanem primeru ni mogoče ovreči.

34 Drugič, kar zadeva trditev, s katero romunska vlada trdi, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe nedopusten v delu, v katerem se nanaša na razlago aktov Sveta Evrope, navedenih v vprašanjih za predhodno odločanje, je treba spomniti, da pristojnost Sodišča za razlago v okviru predhodnega odločanja, kakor izhaja iz člena 267 PDEU, zajema le določbe, ki so del prava Unije (sodba z dne 4. maja 2010, TNT Express Nederland, C-533/08, EU:C:2010:243, točka 59 in navedena sodna praksa), kar pa niso akti Sveta Evrope, na katere se sklicuje predložitveno sodišče v prvem, drugem, petem in šestem vprašanju za predhodno odločanje. Sodišče zato ni pristojno za odločanje o teh vprašanjih v delu, v katerem se nanašajo neposredno na razlago takih aktov.

35 Ob upoštevanju pojasnila iz prejšnje točke je treba ugotoviti, da je Sodišče pristojno za odločanje o vprašanjih za predhodno odločanje in da je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Vprašanja za predhodno odločanje

36 Predložitveno sodišče z vprašanji, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba pravo Unije razlagati tako, da nasprotuje sistemu vračila dajatve skupaj z obrestmi, ki je bila pobrana v nasprotju s pravom Unije in katere znesek je bil ugotovljen z izvršljivo sodno odločbo, kakršen je sistem iz člena XV OUG št. 8/2014 in uredbe št. 365/741/2014 ali, podredno, iz členov od 1 do 3 OG št. 22/2002 in člena 10a uredbe št. 2336/2011.

37 V zvezi s tem je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da je pravica do vračila dajatev, ki jih je država članica pobrala v nasprotju s pravili prava Unije, posledica in dopolnilo pravic, ki jih pravnim subjektom zagotavljajo predpisi prava Unije, kot jih je razložilo Sodišče, s katerimi so take dajatve prepovedane. Države članice so torej načeloma dolžne vrniti davke, ki so jih pobrale v nasprotju s pravom Unije, skupaj z obrestmi (sodba z dne 6. oktobra 2015, Târșia, C-69/14, EU:C:2015:662, točki 24 in 25 ter navedena sodna praksa).

38 Ob neobstoju ureditve Unije v zvezi z vračilom neupravičeno pobranih nacionalnih davkov mora vsaka država članica v skladu z načelom procesne avtonomije določiti pristojna sodišča in postopkovna pravila za sodna pravna sredstva, ki zagotavljajo varstvo pravic, ki jih posameznikom daje pravo Unije (glej med drugim sodbo z dne 6. oktobra 2015, Târșia, C-69/14, EU:C:2015:662, točka 26 in navedena sodna praksa).

39 Postopkovna pravila za pravna sredstva, s katerimi se zagotavlja varstvo pravic, ki jih imajo pravni subjekti na podlagi prava Unije, pa ne smejo biti manj ugodna od tistih, ki veljajo za podobna nacionalna pravna sredstva (načelo enakovrednosti), in ne smejo biti urejena tako, da je v praksi onemogočeno oziroma čezmerno oteženo uveljavljanje pravic, ki jih daje pravni red Unije (načelo učinkovitosti) (glej med drugim sodbo z dne 6. oktobra 2015, Târșia, C-69/14, EU:C:2015:662, točka 27 in navedena sodna praksa).

40 Poleg tega je treba spomniti, da je Sodišče že razsodilo, da v skladu z načelom lojalnega sodelovanja država članica ne sme sprejeti določb, s katerimi se za vračilo davka, ki je bil s sodbo Sodišča razglašen za nezdružljiv s pravom Unije ali katerega nezdružljivost s tem pravom izhaja iz take sodbe, določijo pogoji, ki se nanašajo posebej na ta davek in ki so manj ugodni od tistih, ki bi za tako vračilo veljali, če teh določb ne bi bilo (glej v tem smislu sodbi z dne 10. septembra 2002, Prisco in CASER, C-216/99 in C-222/99, EU:C:2002:472, točka 77 in navedena sodna praksa, in z dne 2. oktobra 2003, Weber's Wine World in drugi, C-147/01, EU:C:2003:533, točka 87).

41 Vprašanja predložitvenega sodišča je treba preučiti ob upoštevanju teh načel.

Načelo lojalnega sodelovanja

42 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da sta bila člen XV OUG št. 8/2014 in uredba št. 365/741/2014, ki določa pravila za izvajanje navedenega člena XV, sprejeta po sklepu z dne 3. februarja 2014, Câmpean in Ciocoiu (C-97/13 in C-214/13, neobjavljen, EU:C:2014:229), v katerem je Sodišče odločilo, da člen 110 PDEU nasprotuje dajatvi, kot je dajatev za onesnaževanje z emisijami motornih vozil, in da je bila ta ureditev sprejeta med drugim zaradi težav, do katerih je prišlo pri izvrševanju sodnih odločb, katerih predmet je bilo vračilo zneska dajatev, ki so bile tako neupravičeno pobrane. V zvezi s tem je namen navedene ureditve vzpostavitev posebnih postopkovnih pravil, ki se uporabljajo za izvrševanje sodnih odločb, ki imajo tak predmet.

43 V takih okoliščinah in ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točki 40 te sodbe, bo moralo predložitveno sodišče preveriti, ali so ta postopkovna pravila manj ugodna od tistih, ki bi se uporabila za vračilo, kot je to iz postopka v glavni stvari, če teh pravil ne bi bilo.

44 Načelo lojalnega sodelovanja je zato treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica sprejme določbe, s katerimi se za vračilo davka, ki je bil s sodbo Sodišča razglašen za nezdružljiv s pravom Unije ali katerega nezdružljivost s tem pravom izhaja iz take sodbe, določijo pogoji, ki se nanašajo posebej na ta davek in ki so manj ugodni od tistih, ki bi za tako vračilo veljali, če teh določb ne bi bilo, kar pa mora v obravnavanem primeru preveriti predložitveno sodišče.

Načelo enakovrednosti

45 Ustaljena sodna praksa je, da spoštovanje načela enakovrednosti pomeni, da države članice ne določijo takih postopkovnih pravil, ki so za zahtevke za vračilo dajatve, ki temeljijo na kršitvi prava Unije, z vidika njihovega predmeta, podlage in bistvenih elementov manj ugodna od postopkovnih pravil, ki veljajo za podobna pravna sredstva, ki temeljijo na kršitvi nacionalnega prava (glej v tem smislu sodbo z dne 19. julija 2012, Littlewoods Retail in drugi, C-591/10, EU:C:2012:478, točka 31 in navedena sodna praksa).

46 Načeloma mora nacionalno sodišče, ki neposredno pozna postopkovna pravila, ki so v nacionalnem pravu namenjena zagotavljanju varstva pravic, ki jih imajo pravni subjekti na podlagi prava Unije, preveriti, da so ta skladna z načelom enakovrednosti. Vendar lahko Sodišče nacionalnemu sodišču ob upoštevanju presoje, ki jo mora zadnjenavedeno sodišče opraviti, zagotovi nekatere elemente v zvezi z razlago prava Unije (glej sodbi z dne 1. decembra 1998, Levez, C-326/96, EU:C:1998:577, točki 39 in 40, ter z dne 19. julija 2012, Littlewoods Retail in drugi, C-591/10, EU:C:2012:478, točka 31).

47 Iz člena XV(1) OUG št. 8/2014 je razvidno, da je namen te določbe urediti podrobna pravila o vračilu zneskov, določenih s sodnimi odločbami, katerih predmet je vračilo neupravičeno pobranih dajatev, obresti, izračunanih do dneva celotnega vračila teh zneskov, s tem povezanih sodnih stroškov in katerih koli drugih zneskov, ki jih določi sodišče. Ta člen XV v odstavkih od 1 do 4 določa, da se ti zneski plačajo obročno v petih letih z vsakoletnimi plačili v višini 20 % njihovega skupnega zneska, da se zahtevki za vračilo obravnavajo v 45 dneh od vložitve in da se vsi postopki izvršbe ustavijo za obdobje petih let iz odstavka 1 te določbe.

48 Člen 3 uredbe št. 365/741/2014 določa, da se dolgovani zneski krijejo iz sredstev proračuna okoljskega sklada, zbranih z okoljsko takso. Poleg tega točka 7 priloge 1 k uredbi št. 365/741/2014 določa, da morajo biti vsaki zahtevi za vračilo priloženi nekateri dokumenti, kot sta overjeni prepis izvršljive sodbe in osebni dokument fizične osebe. Točka 19 te priloge 1 določa, da pristojen davčni organ za plačilo vsakega letnega obroka obravnava in izvede morebitne pobote, pri čemer upošteva vse davčne dolgove, ki obstajajo na ime plačnika na dan, ki je določen za plačilo vsakega obroka.

49 Da bi romunska vlada dokazala, da so ta podrobna postopkovna pravila enakovredna pravilom, ki veljajo za podobna pravna sredstva, ki temeljijo na kršitvi nacionalnega prava, je v pisnem stališču opisala mehanizem obročnega plačevanja pravic delavcev, ki jih javna uprava na podlagi nacionalnega prava dolguje posameznikom, v petih letih.

50 Ta vlada je trdila tudi, da rok 45 dni, v katerem mora biti obravnavan zahtevek za izvršitev sodne odločbe o vračilu neupravičeno pobranih dajatev, ustreza roku 45 dni, ki na splošno velja za obravnavo zahtevkov za vračilo zneskov, izplačanih iz nacionalnega proračuna.

51 Tako bo predložitveno sodišče, da bi ugotovilo, ali so zahteve načela enakovrednosti v postopku v glavni stvari izpolnjene, moralo najprej ugotoviti, ali so pravna sredstva, za katera veljajo postopkovna pravila, za katera romunska vlada meni, da so enakovredna pravilom iz člena XV OUG št. 8/2014 in uredbe št. 365/741/2014, z vidika njihove podlage, predmeta in bistvenih elementov podobna pravnemu sredstvu, ki temelji na kršiti prava Unije, kakršen je ta v postopku v glavni stvari.

52 Kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 34 sklepnih predlogov, se zdi, da to ne velja za pravno sredstvo, namenjeno plačilu še neplačanih plač, ki jih dolguje javna uprava, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

53 Ko bo identificirano pravno sredstvo ali pravna sredstva, podobna pravnemu sredstvu v postopku v glavni stvari, ki temelji na pravu Unije, bo moralo predložitveno sodišče nato ugotoviti, ali so postopkovna pravila, ki veljajo za ta nacionalna pravna sredstva, dejansko ugodnejša od tistih, ki se na podlagi člena XV OUG št. 8/2014 in uredbe št. 365/741/2014 uporabljajo v postopku v glavni stvari.

54 Nazadnje, kar zadeva nacionalno ureditev, ki naj bi se po navedbah predložitvenega sodišča uporabljala za zadevo, ki jo obravnava – če bi to sodišče moralo ugotoviti, da načelo enakovrednosti nasprotuje členu XV OUG št. 8/2014 in uredbi št. 365/741/2014 – in sicer člene od 1 do 3 OG št. 22/2002 in člen 10a uredbe št. 2336/2011, iz spisa, ki je na voljo Sodišču, ne izhaja nič, kar bi omogočalo zaključek, da se ta ureditev uporablja različno za spore, ki temeljijo na pravu Unije, in za tiste podobne, ki temeljijo na nacionalnem pravu, tako da ta zakonodaja očitno pomeni ureditev, ki se na splošno uporablja za upravne spore, kar je na obravnavi potrdila tudi tožeča stranka iz postopka v glavni stvari.

55 Poleg tega je ob upoštevanju nekaterih trditev, ki jih je tožeča stranka v postopku v glavni stvari navedla v pisnem stališču in ki se lahko razumejo tako, da bi morala biti podrobna pravila za izvrševanje sodnih odločb o pravicah, ki izhajajo iz pravnega reda Unije, identična ne glede na naravo spora, treba poudariti, da načelo enakovrednosti pomeni enako obravnavanje pravnih sredstev, ki temeljijo na kršitvi nacionalnega prava, in tistih podobnih, ki temeljijo na kršitvi prava Unije, ne pa enakovrednost nacionalnih procesnih pravil, ki veljajo za spore, ki so drugačni ali spadajo pod različni veji prava (glej v tem smislu sodbi z dne 6. oktobra 2005, Orizzonte Salute, C-61/14, EU:C:2015:655, točka 67, in z dne 6. oktobra 2015, Târșia, C-69/14, EU:C:2015:662, točka 34 in navedena sodna praksa).

56 Načelo enakovrednosti je zato treba razlagati tako, da državi članici prepoveduje določitev takih postopkovnih pravil, ki so za zahtevke za vračilo dajatve, ki temeljijo na kršitvi prava Unije, manj ugodna od postopkovnih pravil, ki veljajo za podobna pravna sredstva, ki temeljijo na kršitvi nacionalnega prava. Predložitveno sodišče mora, zato da zagotovi spoštovanje tega načela, izvesti potrebna preverjanja glede ureditve, ki se uporablja za spor, ki ga obravnava.

Načelo učinkovitosti

57 V zvezi z načelom učinkovitosti je treba na prvem mestu preučiti, ali sistem vračila dajatve, pobrane v nasprotju s pravom Unije, kakršen je sistem, uveden s pravili iz člena XV OUG št. 8/2014 in uredbe št. 365/741/2014, v praksi čezmerno oteži ali onemogoči uresničevanje pravic, ki izhajajo iz pravnega reda Unije, ob upoštevanju položaja teh pravil v celotnem postopku, poteka tega postopka in posebnosti teh pravil pred različnimi nacionalnimi organi (glej v tem smislu sodbi z dne 27. junija 2013, Agrokonsulting-04, C-93/12, EU:C:2013:432, točka 48, in z dne 6. oktobra 2015, Târșia, C-69/14, EU:C:2015:662, točki 36 in 37).

58 V zvezi s tem je treba poudariti, da se mora pravni subjekt, ki mu je bila s sodno odločbo priznana pravica do vračila sporne dajatve, v skladu s to ureditvijo obrniti na pristojni javni organ zaradi vložitve zahteve za vračilo zneska te dajatve, ki jim priloži dokumente, potrebne za izpolnitev

obveznosti, ki jih ima ta organ na podlagi izvršilnega naslova. V nasprotju s tem, kar se zdi, da zatrjuje tožeča stranka v postopku v glavni stvari, taka zahteva – kot je navedel generalni pravobranilec v točkah 44 in 45 sklepnih predlogov – sama po sebi, in ne da bi obstajali indici zlasti v zvezi z obstojem morebitnih ovir, na primer glede pretiranih stroškov takega postopka, ne oteži čezmerno vračila takih dajatev.

59 Drugače je, kadar se za pravni subjekt, ki je tak izvršilni naslov pridobil ob koncu sodnega postopka in je njegovo izvršitev zahteval pred pristojnim javnim organom, na podlagi ureditve, ki je sporna v postopku v glavni stvari, uporabi rok petih let, preden se mu v celoti vrnejo dolgovani zneski, posledica česar je ohranitev nezakonitega položaja, namesto da se ta položaj čim prej popravi.

60 Poleg tega je v skladu s členom 3 uredbe št. 365/741/2014, in kot so na obravnavi navedli zainteresirani subjekti, vračilo dolgovanih zneskov odvisno od razpoložljivosti sredstev, prejetih iz naslova dajatve na vozila, in sicer okoljske takse. Pravni subjekt v zvezi s tem nima na voljo nobenega sredstva, s katerimi bi lahko pristojni javni organ, ki je prenehal prostovoljno izpolnjevati svoje obveznosti, prisilil v njihovo izpolnitev, saj je v skladu s to ureditvijo izvršba na splošno izključena za obdobje petih let.

61 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da tak sistem vračila zneskov, pobranih v nasprotju s pravom Unije, skupaj z obrestmi, katerih višina je bila ugotovljena z izvršljivo sodno odločbo, v celoti gledano pravni subjekti postavlja v položaj dolgotrajne negotovosti glede dneva, ko mu bo znesek neupravičeno plačane dajatve v celoti vrnjen, ne da bi imel ta pravni subjekt na voljo pravna sredstva, s katerimi bi lahko javni organ prisilil v izpolnitev svoje obveznosti, če je ne izpolni prostovoljno, bodisi iz razlogov, povezanih s pomanjkanjem sredstev, ali iz drugih razlogov.

62 Zato sistem vračila dajatev, pobranih v nasprotju s pravom Unije, kot je ta, ki ga določata člen XV OUG št. 8/2014 in uredba št. 365/741/2014, čezmerno otežuje uresničevanje pravic, ki izhajajo iz pravnega reda Unije, in ne izpolnjuje obveznosti držav članic, da takim pravicam zagotovijo polni učinek.

63 Romunska vlada se omejuje na to, da vzpostavitev takega sistema v bistvu utemeljuje z obstojem ekonomskih težav in blokado institucij v zvezi s hitrim izvrševanjem izvršljivih sodnih odločb o vračilu dajatev, pobranih v nasprotju s pravom Unije.

64 Vendar v zvezi s tem zadostuje, da se opozori, da morajo države članice, ki so dajatve pobrale v nasprotju s pravom Unije, v skladu s sodno prakso iz točke 37 te sodbe te dajatve vrniti z obrestmi. Kot je navedel generalni pravobranilec v točki 47 sklepnih predlogov, v zvezi s tem ni mogoče dopustiti, da bi se država članica kot dolžnik v sporu, kot je ta iz postopka v glavni stvari, lahko sklicevala na nezadostnost sredstev, zato da bi utemeljila nezmožnost izvršitve sodne odločbe, s katero je bila pravnemu subjektu priznana pravica, ki izhaja iz pravnega reda Unije.

65 Prav tako procesna avtonomija, ki je državam članicam priznana glede sprejemanja postopkovnih pravil o vračilu dajatev, pobranih v nasprotju s pravom Unije, skupaj s pripadajočimi obrestmi, ne more biti tako široka, da bi državam članicam dopustila, da iz razlogov v zvezi s težavami pri izvajanju ali iz povsem ekonomskih razlogov v praksi onemogočijo ali čezmerno otežijo uresničevanje takih pravic.

66 Iz tega sledi, da je treba načelo učinkovitosti razlagati tako, da nasprotuje sistemu vračila dajatve skupaj z obrestmi, ki je bila pobrana v nasprotju s pravom Unije in katere znesek je bil ugotovljen z izvršljivo sodno odločbo, kot je sistem iz postopka v glavni stvari, ki določa petletno obročno odplačevanje teh dajatev in ki za izvršitev takih odločb določa pogoj, da so na voljo sredstva, pobrana iz naslova druge dajatve, ne da bi imel pravni subjekt možnost javne organe prisiliti, naj izpolnijo svoje obveznosti, če jih ne izpolnijo prostovoljno.

67 Kar na drugem mestu zadeva člene od 1 do 3 OG št. 22/2002 in člen 10a uredbe št. 2336/2011, ki so ureditev, ki naj bi se po navedbah predložitvenega sodišča uporabila za zadevo, ki jo obravnava, če se ne bi uporabila člen XV OUG št. 8/2014 in uredba št. 365/741/2014, to sodišče navaja, da bi uporaba te ureditve upočasnila ali preprečila učinkovito vračilo zneskov, ki jih dolguje javna uprava, pri tem pa ne navaja drugih pojasnil.

68 Vendar ni očitno, da rok šestih mesecev, kot je ta iz členov 2 in 3 OG št. 22/2002, ki ga imajo na voljo javni organi, da prostovoljno izpolnijo obveznosti, ki jih imajo na podlagi izvršilnega naslova, sam po sebi čezmerno oteži uresničevanje pravic, ki jih imajo pravni subjekti na podlagi prava Unije. Poleg tega lahko ti pravni subjekti po izteku tega roka sprožijo postopek izvršbe zoper dolžnika, ki je javni organ, če ta svojih obveznosti ne izpolni v roku, ki je določen za prostovoljno izpolnitev.

69 Čeprav, kot trdi tožeča stranka v postopku v glavni stvari, nacionalna ureditev, kot so členi od 1 do 3 OG št. 22/2002 in člen 10a uredbe št. 2336/2011, podaljšuje izvršitev sodne odločbe o pravicah, ki izhajajo iz pravnega reda Unije, prek roka šestih mesecev, ki je določen v členih 2 in 3 OG št. 22/2002, iz preprostega razloga, da ni sredstev v proračunu, predvidenem za vračilo takih zneskov, ne da bi imeli pravni subjekti možnost javne organe prisiliti, naj izpolnijo svoje obveznosti bodisi s predlogom za rubež bodisi z drugimi ukrepi za zagotovitev izpolnitve obveznosti javnih organov, ki so določene v nacionalnem pravnem redu, pa taka ureditev ne more izpolnjevati zahtev načela učinkovitosti, če je zaradi nje vračilo v praksi čezmerno oteženo ali onemogočeno. Predložitveno sodišče mora preveriti, ali je tako v postopku v glavni stvari.

70 Čeprav se določbe Listine uporabljajo za pravni položaj, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki spada na področje uporabe prava Unije, ker je predmet spora o glavni stvari vračilo dajatve, pobrane v nasprotju s členom 110 PDEU, in morajo države članice v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 37 te sodbe, tako dajatev vrniti skupaj z obrestmi, ni treba preučiti vprašanj predložitvenega sodišča v zvezi z določbami Listine, saj zgoraj navedeni preudarki temu sodišču omogočajo, da razsodi o sporu o glavni stvari.

71 Iz navedenega je razvidno:

— Načelo lojalnega sodelovanja je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica sprejme določbe, s katerimi se za vračilo davka, ki je bil s sodbo Sodišča razglašen za nezdružljiv s pravom Unije ali katerega nezdružljivost s tem pravom izhaja iz take sodbe, določijo pogoji, ki se nanašajo posebej na ta davek in ki so manj ugodni od tistih, ki bi za tako vračilo veljali, če teh določb ne bi bilo, pri čemer mora v obravnavanem primeru spoštovanje tega načela preveriti predložitveno sodišče.

— Načelo enakovrednosti je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica določi taka postopkovna pravila, ki so za zahtevke za vračilo dajatev, ki temeljijo na kršitvi prava Unije, manj ugodna od postopkovnih pravil za podobna pravna sredstva, ki temeljijo na kršitvi nacionalnega prava. Predložitveno sodišče mora izvesti potrebna preverjanja glede ureditve, ki se uporablja za spor, ki ga obravnava, da zagotovi spoštovanje tega načela.

— Načelo učinkovitosti je treba razlagati tako, da nasprotuje sistemu vračila dajatve skupaj z obrestmi, ki je bila pobrana v nasprotju s pravom Unije in katere znesek je bil ugotovljen z izvršljivo sodno odločbo, kot je sistem iz postopka v glavni stvari, ki določa petletno obročno odplačevanje teh dajatev in ki za izvršitev takih odločb določa pogoj, da so na voljo sredstva, pobrana iz naslova druge dajatve, ne da bi imel pravni subjekt možnost javne organe prisiliti, naj izpolnijo svoje obveznosti, če jih ne izpolnijo prostovoljno. Predložitveno sodišče mora preveriti, ali ureditev, kot ta, ki bi se uporabila v postopku v glavni stvari, če se ne bi uporabil tak sistem vračila, izpolnjuje zahteve načela učinkovitosti.

Stroški

72 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Načelo lojalnega sodelovanja je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica sprejme določbe, s katerimi se za vračilo davka, ki je bil s sodbo Sodišča razglašen za nezdružljiv s pravom Unije ali katerega nezdružljivost s tem pravom izhaja iz take sodbe, določijo pogoji, ki se nanašajo posebej na ta davek in ki so manj ugodni od tistih, ki bi za tako vračilo veljali, če teh določb ne bi bilo, pri čemer mora v obravnavanem primeru spoštovanje tega načela preveriti predložitveno sodišče.

Načelo enakovrednosti je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica določi taka postopkovna pravila, ki so za zahtevke za vračilo dajatev, ki temeljijo na kršitvi prava Unije, manj ugodna od postopkovnih pravil za podobna pravna sredstva, ki temeljijo na kršitvi nacionalnega prava. Predložitveno sodišče mora izvesti potrebna preverjanja glede ureditve, ki se uporablja za spor, ki ga obravnava, da zagotovi spoštovanje tega načela.

Načelo učinkovitosti je treba razlagati tako, da nasprotuje sistemu vračila dajatve skupaj z obrestmi, ki je bila pobrana v nasprotju s pravom Unije in katere znesek je bil ugotovljen z izvršljivo sodno odločbo, kot je sistem iz postopka v glavni stvari, ki določa petletno obročno odplačevanje teh dajatev in ki za izvršitev takih odločb določa pogoj, da so na voljo sredstva, pobrana iz naslova druge dajatve, ne da bi imel pravni subjekt možnost javne organe prisiliti, naj izpolnijo svoje obveznosti, če jih ne izpolnijo prostovoljno. Predložitveno sodišče mora preveriti, ali ureditev, kot ta, ki bi se uporabila v postopku v glavni stvari, če se ne bi uporabil tak sistem vračila, izpolnjuje zahteve načela učinkovitosti.

Podpisi